

Rak dolho zecje Elazac̄ na wobajbočaj? i Kral. 18, 21. (Nje) rumje jačo
Swy ſe jeno myſlili wot Boha wotſtupic̄, tač wobroc̄je ſo njetk a
 pyttajc̄je jeho džessac̄ kroč wjazy. Baruch 4, 28. Njekotry ze Božim džjec̄om
 a tejsch temu ſwajetej ſo spodobac̄, a džerži teho ſa mudreho: tajkich poparte ton
 Knes we ſich mudrossi a da jim husto tejsch psched ſwjetom khanibi pſchindž. O
 Duschha! kak dolho zejsch ſwoju wutrobu džjelic̄? Rak dolho komdžiſch ſo, ſo
 zylje bes wumjenenja a wuežinenja Bohu podac̄? Beschli ſbo ny bhež, da dyrbis
 hisch tolla zylje hinajſchi bhež, menujžy bojſki a duchomnje ſmyſleny. Džim
 dljeje ty pak ſo komdžiſch a ſebi wumjeniſch, džim cžesche budže twoje wobroc̄jen-
 je, haj kak ruc̄je pſchekwata tebe ta ſmetc̄? Schto budže tebi tam ſwjet pom-
 hac̄. Pſchi Jefuſſu dyrbí tebi taufendmol ſjepe bhež we žiwenju a wumrec̄ju.
 Tehodla kwataj a nerumjen ſebi nicžo, Boh že tu zylku wutrobu. Tudy rječa:
 Aby mi zylje ſo daj, aby ſo ſcheho wostaj. Schtuž ſo a ſchitko, schtož
 won ma, Bohu zylje nepoda, nidy prawje neſchindže kwotpoc̄zinkej.

Dy bñch, kaiž predn hym po ſwjetnem waschnju kodžik
 Njetk hjescheje džessac̄ kroč scho kbožej ſlužbi wodžik,
 So žana krepka kriwe we žiwach nebježi,
 Kiz tebi neſkuži. O Kneže pomhaj mi!